

משהו מוזר קרה בשני תיקים פליליים: בשניהם קבע היועץ המישפטי ש"אין ענין ציבורי" במישפט נגד איש ציבור, מבלי לקבוע זאת לגבי הנאשם השני — שהיה אותו איש בשני המיקרים

האל"ת סגן הי"ד ואיש-העסקים

ב־1976 שילמה שיפ"רכס לגרנית את מחיר מכונת הסאב 99 שלו, בהציגה זאת כרכישת המכונת, אשר נשארה ברשותו של גרנית. כמה חודשים מאוחר יותר, כאשר בנו של גרנית נהג במכונת, אירעה תאונה, והמכונת נפגעה קשה, ואז היא הוחזרה לרשותה של שיפ"רכס. בדרך זו שילמה שיפ"רכס את מחיר המכונת לנאשם גרנית, ללא תמורה. בנוסף לזה, שולמו לגרנית עשרות אלפי לירות בין אוקטובר 1976 ומרס 1977.

מציון כתבה-אישום: "הנאשמים קיבלו במירמה כספים מחברת שיפ"רכס ונהגו, אגב מילוי תפקידם כ"תאגידים, במירמה ובהפרת-אמונים..." על כתבה-אישום התום עורך-הדין אמנון רודה, מפרקליטות מחוז תל-אביב. רודה הוא מנהל המחלקה הפלילית-כלכלית של הפרקליטות.

כמו שתי טיפות מים

כס נרדע בעולם העסקים והביי טוח כמי שחברתו ביצעה את

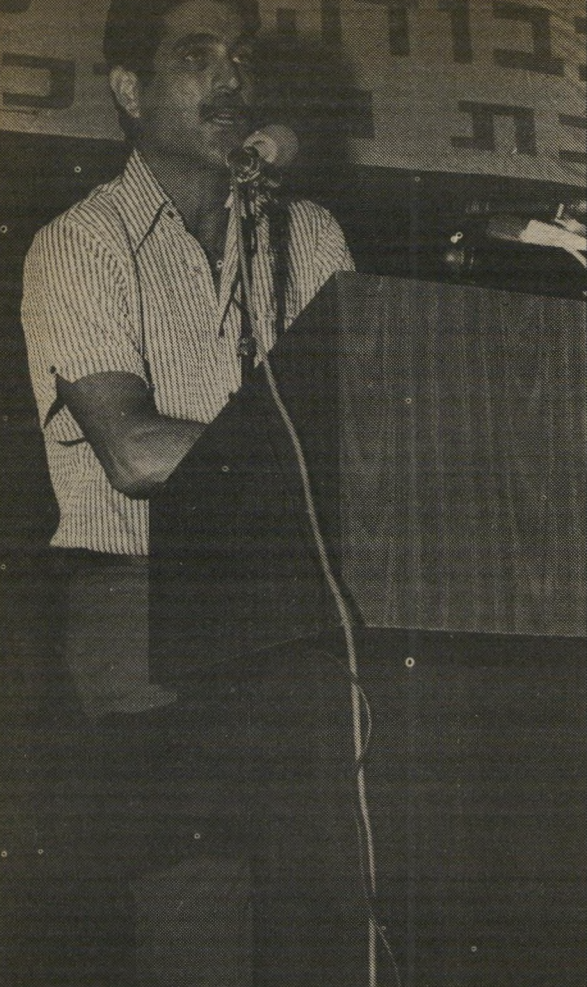

יועץ-מישפטי זמיר
אין עניין

בראשית החודש שעבר הגיע לבית-המשפט השלום בתל-אביב ההודעה הבאה: "הריני להודיע לבית-המשפט הנכבד, כי בתוקף סמכותי, לפי סעיף 231 לחוק סדר הדין הפלילי (1982), החלטתי לעבב את המישפטי בתיק פלילי 3576/82 — מדינת ישראל נגד גרנית ישראל — לאחר שהגעתי למסקנה, כי לאור נסיבות המיקרה, נשוא האישום, אין עניין ציבורי בהמשך ההליכים הפליליים."

חתום: יורם כריסלע, המישנה ליועץ-המישפטי לממשלה. למחרת ישב הושפט עמיקם פאלקוב וכתב: "לאחר שנמסרה לי החלטת היועץ-המישפטי לממשלה... כאשר לשני הנאשמים, הרי מעוכבים בזה ההליכים."

פקידת המחלקה הפלילית של בית-המשפט שמה על התיק את החותמת גמור, ושילשה אותו לארגו. התפתחות זאת מעלה שתי שאלות: מדוע צויין בהוראה של המישנה ליועץ-המישפט כדבר עיכוב ההליכים תיק פלילי 3576/82 — מדינת ישראל נגד גרנית ישראל, כשהאישום בתיק זה הוא נגד שני נאשמים: יצחק

נאשם גרנית
יש או אין?

פירט עורך-הדין אורי סניגורו של זכות, וסגן פרקליט תל-אביב לשעבר במימך. ע. נוספות, שהגיש לבית-המשפט חיים וכות הוא סגן יו"ר ההסו הרפואית, חבר מועצת הב לאומי, חבר מועצת-המנהלים בנק יהב, חבר הנהלת קרן ההשק לרופאים, חבר בוועד-הפועל המועצה המרעית של ההסו הרפואית, הדואגת לכיוע ההתמחות, חבר בוועדת הבחינו מנהל-מחלקות ומנהלי בתיו במיכרום של נציבות שרות-הג נוסף לכל, ר"ר זכות בן 47 ו יושבראש הוועד הארצי של המדינה.

האם אפשר להגדיר את הה מישפטיים נגד אישיות צי כזאת כדבר שאין בו עניין ציבורי

למי סיכוב יותר טוב

לם בתיק זה הגיש את האישום סגן פרקליט המחוז, רודה (מהמחלקה הפלילית-הכלכלי הנאשמים הכירו אחד השני אישי, נאמר בכתבה-אישום, ר. שניהם קשרו קשר להונות את ה שבניהול הנאשם רכס. עליידי פוליסות ביטוח בלי תשלום פ ועליידי אישור תביעות של מכוסות כלל עליידי הבי המעשים המיוחסים לר"ר התרחשו בין השנים 1976 ו-1981 ר"ר זכות היה במשך שנים מנהל-מחלקה בבית-חולים, והכי רכס דרך אשתו רחל, שהיתה מ כבית-החולים שבו עבד. רכס באחת הפגישות עם ר"ר זכות אישר ומחירים מווליס, אם לחברת הביטוח שיפ"רכס או ביטוחיו. הרופא הסכים, התביעה כי זכות כמעט שלא שילם הפרמיות, (העולם הוא 2.2.83), א החל מגיש תביעות על נזקים, חפצים וגניבות. כמעט כל שהגיש הרופא לחברת רכס ש אם היתה מכוסה בפוליסה, ואם אישום נוסף נגד ר"ר זכות ה (המשך בעמוד)

יצחק רכס היה פעיל ברפ"י, בלע"ם של ייגאל הורוביץ, והיה קשור לאנשי ד"ש. הוא הקים שותפויות עסקיות עם ישראל גרנית, בעל קשרים במישרד הביטחון, כקצין בכיר, מנהל בכיר בקונצרן כור וראש סיעת ד"ש בהסתדרות.

כאשר הגיעו שני השותפים לבית-המשפט, מצאה בקשתו של אלוף-מישנה (מיל') ישראל גרנית — הנאשם מס' 2 בתיק של קבלת רבר במירמה, קשירת קשר להונאות, מירמה והפרת-אמונים בתאגיד — אוון קשבת אצל היועץ המישפטי למ"י שלה. ההליכים נגדו עוכבו.

בזכותו של גרנית נפטר גם רכס מהמשך ההליכים.

כך תמה הפרשה המישפטית בנימוק ש"אין עניין ציבורי" בדיונים הפליליים בבית-המשפט.

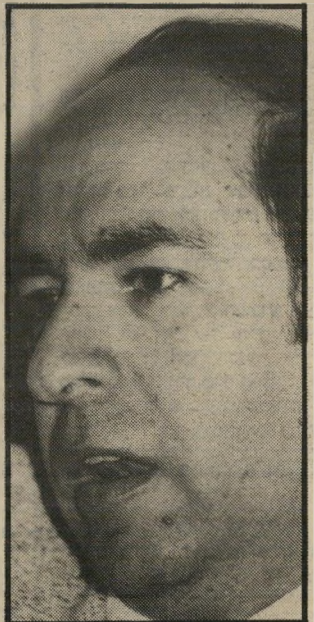
כמה חודשים לפני סיום פרשת רכס-גרנית, הגיע לבית-המשפט הש" לום בתל-אביב מיכתב אחר מלישכת היועץ-המישפטי לממשלה. תוכנו היה דומה, כשתי טיפות מים, להוראה על עיכוב ההליכים המישפטיים נגד גרנית. הפעם, המדובר היה בתיק פלילי 3918/82:

"לאור נסיבות המיקרה, נשוא האישום, אין עניין ציבורי בהמשך ההליכים הפליליים."

הפעם חתמה על ההודעה יהודית קרפ. גם היא מישנה ליועץ-המישפטי לממשלה, והפעם זה היה מדינת ישראל נגד ר"ר חיים זכות.

שוב, לא הוזכרה העובדה כי גם בתיק זה שני נאשמים, ולא רק ר"ר חיים זכות, אשר סניגורו הגיש את הבקשה ליועץ המישפטי, הפרופסור יצחק זמיר, לעיכוב ההליכים המישפטיים. ליתר דיוק: הבקשה הגישה בפעם השנייה אחרי שבפעם הראשונה נתקבלה תשובה שלילית. רק בפעם השנייה, נקבע בלישכת היועץ-המישפטי לממשלה, כי "אין עניין ציבורי".

דרך מיקרה לגמרי, גם בתיק זה הנאשם השני, אשר שמו לא הוזכר, הוא יצחק רכס, אותו רכס ששמו לא הופיע בתיק ישראל גרנית. הסתכם בדיקת המפרקים, הסתכם בדיקת התביעות כ-200 מיליון לירות (העולם הזה 27.8.1980).

איש-ביטוח רכס
יש עניין?

פשיטת-הרגל הגדולה בהיסטוריה של ישראל. רכס היה גם הבעל והמנהל של חברת ישראל-אראס, שהסתכנה, עד שהגיעה לפירוק, כפקודת בית-המשפט. אחרי כמה חודשים של בדיקת המפרקים, הסתכם היקף התביעות כ-200 מיליון לירות (העולם הזה 27.8.1980).